

Bình luận thời sự:

BIỂN ĐÔNG VÀ QUAN HỆ VIỆT TRUNG SAU CHUYỂN ĐI BẮC KINH CỦA TRƯƠNG TẤN SANG

Đào Như

Tình hình Biển Đông hôm nay cực kỳ nguy hiểm. Tình trạng này do Trung Quốc hoàn toàn chủ động gây nên. Mỹ đứng ngoài. Các nước ASEAN rún động ngày đêm lo sợ. Ngư dân Việt Nam là nạn nhân đích thực của lối hành xử bạo ngược trên Biển Đông của chính quyền Bắc Kinh.

Ý thức về việc TQ ngày càng gia tăng quân sự hóa Biển Đông theo ý đồ gây hấn tạo nổ súng hầu đưa đến chiến tranh nguy hiểm, ngoại trưởng Indonesia, Marty Natalegawa, hôm 10/7, tại Câu Lạc Bộ Báo Chí Nước Ngoài ở Bangkok (*Tháilan*) lên tiếng kêu gọi các bên liên quan đến vấn đề tranh chấp chủ quyền ở Biển Đông:

“Mọi tranh chấp chủ quyền trên Biển Đông phải được giải quyết bằng hòa đàm thương thảo dựa trên luật biển của Liên Hiệp Quốc-1982-UNCLOS...Thúc đẩy Niềm tin-Tăng tiến An ninh...”(1)

Có lẽ đây cũng là phản ứng của Ngoại Trưởng Natalegawa sau vụ việc hôm 7/7 trong hải phận đảo Phú Lâm, hai tàu cá Việt Nam bị tàu hải giám TQ rượt đuổi, đánh đập, chặt cột cờ, cướp trộm tài sản gần 200 triệu Đồng. Đây là hành động bạo ngược của Bắc Kinh mà ngư dân Việt Nam không thể chấp nhận được nữa. Họ muốn chính quyền *Trung Nam Hải* phải biết rằng đây là giọt nước tràn ly. Tất cả báo chí VN trong nước cũng như hải ngoại đều rộ lên những phản ứng chống đối chính phủ Trung Quốc mãnh liệt, với khí thế sục sôi. Trong khi đó trên trang mạng *truongtansang.net* vẫn tiếp tục thản nhiên ngợi ca tinh thần bản Tuyên bố chung và nội dung *10 Văn kiện Hợp tác* ký kết giữa Trương Tấn Sang và Tập Cận Bình tại Bắc Kinh hôm 19/6. Trang mạng *truongtansang.net* hoàn toàn làm ngơ, xoay lưng lại những vụ việc ngư dân Lý Sơn bị bọn người TQ cướp phá, đánh đập hôm 7/7.

Báo Saigon Tiếp Thị, xưa nay được biết như một tờ báo mạng có khuynh hướng ôn hòa chú tâm nhiều về kinh tế, thương mại, *marketing* hơn là chính trị, hôm 11/7, để rồi cũng phải gọi Trung Quốc là “nó”, coi Trung Quốc như kẻ thù trước mặt, đáng được chỉ mặt miệt thị. Trong một bài báo với tựa đề “*Trung*

Quốc có thể rút khỏi UNCLOS”. Với văn phong cứng rắn, chống đối và nhục mạ Hán tộc chưa từng thấy, nhà báo của Saigon Tiếp Thị hạ bút:

“Trung Quốc ngày nay ngang ngược trên Biển Đông. Nó coi Biển Đông như ao nhà, lợi ích cốt lõi riêng của nó trong chiến lược phát triển tương lai. Trung Quốc tham gia UNCLOS năm 1996, nhưng những qui định của UNCLOS kiểm hãm những yêu sách chủ quyền của nó ở Biển Đông và Đường 9 đoạn phi pháp. Trong khi các bên tranh chấp, Mỹ và một số nước phương Tây đều chỉ trích một số hành vi của Trung Quốc vi phạm tự do hàng hải trong phạm vi vùng kinh tế đặc quyền 200 hải lý của họ. Trong nội bộ TQ một số nhà phân tích, học giả, tướng tá của nó đặt câu hỏi tại sao TQ lại phê chuẩn UNCLOS và cho rằng cần suy nghĩ có nên tồn tại hay không cái gọi là ‘công ước kiểm chế lợi ích’. Mỹ cũng không tham gia UNCLOS và Trung Quốc cũng thường xuyên phê phán Mỹ là kẻ đạo đức giả không đủ tư cách chỉ trích nó. Tuy nhiên việc Mỹ không phê chuẩn UNCLOS đã gợi ý cho TQ một lựa chọn để thoát khỏi sức ép hiện nay... Mặc dầu tại diễn đàn an ninh khu vực Brunei hôm 31/5 Bắc kinh tuyên bố sẽ tham gia với các nước ASEAN về bộ qui tắc ứng xử COC, nhưng không có bất cứ một sự thay đổi nào trong yêu sách của TQ ở Biển Đông cũng như những chỉ trích mà nó vấp phải...”(2)

BBC London hôm 11/7 có cuộc phỏng vấn ông Lương Lê Phương, nguyên Thứ trưởng Nông Nghiệp & Phát Triển Nông thôn Việt Nam, về tình hình Biển Đông sau vụ việc hôm 7/7. Ông Phương nhìn nhận có nhiều việc cần phải làm để bảo vệ ngư dân Việt Nam đánh cá xa bờ: Chính phủ cần hỗ trợ ngư dân, thành lập lực lượng kiểm ngư mạnh, phải nâng cấp các tàu đánh cá xa bờ với công suất lớn hơn, ngư dân phải được tổ chức thành đội, thành tổ để tự cứu trợ lẫn nhau phòng khi gặp hiểm nguy bão tố hoặc bị tàu các nước ngoài chèn ép trong khi đội lực lượng kiểm ngư hay cảnh sát biển.

Về vụ 2 tàu ngư dân ở đảo Lý Sơn bị tàu hải giám TQ tấn công cướp phá hôm 7/7 khi 2 tàu này neo đậu gần khu vực gần đảo Phú Lâm, một đảo nằm sâu trong vùng chiếm đóng của TQ thuộc quần đảo Hoàng Sa, nguyên thứ Trưởng Lương Lê Phương cho rằng đây là vấn đề nhạy cảm phức tạp. Vấn đề này cần được đưa ra quốc tế mới giải quyết tận gốc rễ được. Nhưng trong lúc chờ đợi quốc tế xác minh đâu là chủ quyền của ta, chính phủ phải chỉ đạo cho ngư dân vùng biển nào an toàn cho họ đánh bắt cá. Hiện tại trong nước và các giới báo chí có phong trào đòi cho phép đội kiểm ngư được quyền sử dụng vũ khí khi cần bảo vệ ngư dân. Ngay cả tại buổi họp Thường vụ Quốc hội hôm 10/7 cũng có đại biểu nêu ra yêu cầu như vậy. Theo ông Phương thì việc sử dụng vũ khí không

phải giải pháp thích hợp cho vấn đề hiện nay. Chỉ có quốc tế hóa mới giải quyết thỏa đáng mọi tranh chấp chủ quyền trên Biển Đông dựa trên Luật biển, UNCLOS, của LHQ-1982 và Bộ Ứng xử COC chung giữa ASEAN và TQ sẽ sớm thiết lập trong nay mai.

Nhân cuộc phỏng vấn, phóng viên của BBC có nhắc lại hôm 19/6 tại Bắc Kinh, ông Trương Tấn Sang Việt Nam có ký với Tập Cận Bình, TQ, 10 Văn Kiện hợp tác. Một trong văn kiện này có một thỏa thuận: Thiết lập đường dây nóng giữa Bộ Nông Nghiệp giữa 2 nước để giải quyết các vụ va chạm giữa ngư dân của hai nước. Không hiểu đường dây nóng được thiết lập chưa? Hiện không rõ sau vụ Lý Sơn đường dây nóng có được sử dụng hay không? Ông Phương bèn đánh giá thỏa hiệp đường dây nóng không phải là cách giải quyết triệt để và ông Phương nhắc nhở *“hiệp định với TQ không phải là bùa hộ mệnh”*.(3)

Thiết tưởng nguyên Thứ trưởng Lương Lê Phương không phải là người đầu tiên hoài nghi và đánh giá thấp bản Ký kết 10 Văn Kiện hợp tác giữa VN và TQ. Ông Bùi Tín, nguyên Chủ nhiệm Nhật báo Nhân Dân, đã là người đứng trên chóp bu ông Trương Tấn Sang nhiều cấp từ những năm 90, đã phải lên tiếng chỉ trích việc Chủ tịch Sang chịu cúi đầu ký một hơi 10 văn kiện hợp tác với Tập Cận Bình là việc làm vô trách nhiệm với tổ quốc và nhân dân, và là sai lầm nghiêm trọng, đảng CSVN tự đưa đầu vào cái thòng lọng của bọn Tàu Cộng. Hôm 11/7, trong một bài viết với tựa đề: *“Những Câu Hỏi Bức Thiết”*, đăng trên trang mạng *ViệtBao on line*, California, ông Bùi Tín kiên định lập trường chống lại tinh thần của Bản Tuyên Bố Chung và nội dung của 10 Văn Kiện ký kết giữa Trương Tấn Sang và Tập Cận Bình hôm 19/6 tại Bắc Kinh. Một lần nữa ông Bùi Tín đã bất bình nêu lên một số câu hỏi:

- Tại sao Bản Tuyên bố chung và 10 Văn kiện (ghi nhận hợp tác chặt chẽ trên 13 lĩnh vực ...) có ý nghĩa trọng đại lâu dài như một hiệp ước lịch sử đã được ký kết chóng vánh, hầu như không có thảo luận, tranh luận. Có phải ông Trương Tấn Sang đã bị Bắc kinh gọi sang để bắt buộc phải ký kết vào văn kiện đã được một phía thảo sẵn? Bọn trùm bành trướng đã dùng áp lực gì? Mua bằng tiền? Đe dọa bằng bộ máy an ninh tình báo?

- Tại sao trên các văn kiện không hề nói đến chuyện chủ quyền của nước ta trên các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa bị TQ chiếm bằng vũ lực, các vùng đất bị TQ lấn chiếm như thác Bản Giốc, vùng Thất sơn (Hà Giang), vụ Bản Đồ Lưỡi Bò bất hợp pháp, những vụ ngăn cản, bắt bớ, sát hại ngư dân ta trên các vùng biển quốc gia?(4)

Có phải chăng chính tinh thần của bản tuyên bố chung và nội dung của 10 Văn kiện ký kết giữa ông Trương Tấn Sang và Tập Cận Bình tại Bắc kinh hôm 19/6 là 1 trong những yếu tố đã thúc đẩy TQ có những bước đi mạo hiểm trên Biển Đông hôm nay?

Lại có tin Trương Tấn Sang vừa nhận lời mời của Tổng Thống Hoa kỳ, Barack Obama, sang Hoa Thịnh Đốn vào ngày 27/7 để bàn về vấn đề nhân quyền tại Việt Nam. Thế chỉ còn hai tuần nữa ông Chủ tịch Trương Tấn Sang sẽ phải có mặt tại Nhà Trắng. Thời gian ông Obama đưa ra xem chừng thượng khẩn, có tính áp đảo. Thế mà Chủ tịch Sang và các nhà lãnh đạo CSVN ở Ba Đình vẫn phải chấp nhận. Điều đó cũng đã làm cho một số người Việt lo nghĩ thối mả.

Dù sao chúng ta cũng phải nhớ nhập tâm rằng ông Tập và ông Obama, sau hai ngày họp thượng đỉnh 7-8/6 vừa rồi ở Sunnylands, nam California, họ đã là hai kẻ đồng hành trên Thái Bình Dương cũng như trên Biển Đông. Trước năm 2000, Mỹ cũng đã là một bá quyền trên Biển Đông suốt hậu bán thế kỷ thứ XX. Ấy vậy, mà năm 1974 Mỹ đành làm ngơ để cho Trung Cộng đánh chiếm hoàng sa của chúng ta ngay trước mũi Hạm Đội VII của Mỹ. Việt Nam hôm nay là đối tác đáng tin cậy của Mỹ trong chiến lược Trở Lại Đông Nam Á của Mỹ, hy vọng có khác gì hơn chẳng thân phận Việt Nam Cộng Hòa đã một thời là đồng minh lâu đời của Mỹ trong chiến lược *Tân biên cương-New Frontier*-của Mỹ tại Đông Dương?./.

Đào Như

BS Đào Trọng Thế

Thetrongdao2000@yahoo.com

Oak park –Illinois-USA

Jul 12-2013

Phần ghi chú

(1) http://www.rfa.org/vietnamese/in_depth/indonesian-fm-talks-dispute-in-east-sea-gm-07102013160330.html

(2) <http://sgtt.vn/Quoc-te/181367/Trung-Quoc-co-the-rut-ra-khoi-UNCLOS.html>

(3) http://www.bbc.co.uk/vietnamese/vietnam/2013/07/130711_ex_deputy_minister_fisherman_safety.shtml

(4) http://www.vietbao.com/D_1-2_2-67_4-210785_5-15_6-1_17-8066_14-2_15-2/